

[Tinning]

og hvorledes forestiller ministeren sig håndhævelse af sådanne forbud?»

Begrundelse

I socialministerens redegørelse om de forskellige sider af narkotikaproblemet af 10. april 1984 er der desværre ikke megen nytænkning. Derimod fremgår det, at ministeren fortsat finder metadonudlevering til alvorligt belastede narkomaner nødvendig. Endvidere mener han, at anvendelse af politiprovokatører m.v. i narkosager er »af helt afgørende betydning«. Og endelig luftes muligheden for efter vesttysk mønster at indføre et forbud mod hampdyrkning.

Ingen af disse tre »foranstaltninger« har noget som helst med bekæmpelse af narkotikamisbrug at gøre. Men forslaget om dyrkningsforbud er ikke hidtil fremsat af en ansvarlig minister, snarere tværtimod. Derfor er der grund til at dvæle specielt ved det.

Socialministeren skriver, at der ikke skal herske tvivl om, at »regeringen er imod alle forsøg på legalisering af hash«. Men herfra og til fuldstændig at forbyde dyrkning af hamp er der trods alt et stykke vej. Ikke mindst i betragtning af, at det efter loven om euforiserende stoffer i forvejen er forbudt at fremstille sådanne stoffer. Hampen er jo ingenlunde euforiserende, så længe den blot gror i en have eller et hegn.

Men måske ministeren også vil forbyde kartofler, hvis spirer i tørret tilstand kan anvendes som hallucinogen, og hvis frugt forresten kan bruges som råmateriale ved ulovlig fremstilling af spiritus.

Et særligt problem i hele sammenhængen er håndhævelsen af et eventuelt forbud: »Det vil være meget vanskeligt at kontrollere, om et forbud mod hampdyrkning bliver overholdt. Og da jeg ønsker, at lovgivningen skal forenkles, skal vi ikke indføre en ny lov, der giver ny kontrol«, som indenrigsministeren så præcist udtrykte det til B.T. den 22. november 1982. Jeg er helt enig. Desuden er det en højst betænkelig sag at belaste politiet med nye opgaver i en tid, hvor etaten uafledeligt jamrer over mandskabsmangel. Og særlige hampinspektører vil – på trods af massearbejdsløsheden og den nærliggende mulighed for delvis aflønning i naturalier – næppe kunne rekrutteres i tilstrækkeligt omfang, hvis alle Danmarks parcellushaver skal

have bedene undersøgt; i hvert fald ikke, hvis man udelukkende vil forlade sig på plantekyndige personer.

Endelig skal jeg tilføje, at hampnen sammen med i hundredvis af andre psykoaktive planter og svampe gror vildt, således at det mest konsekvente, ministeren kan gøre, er helt at forbyde naturen at gro.

Svar (2/5 84):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som det fremgår af min redegørelse af 10. april 1984 om de forskellige sider af narkotikaproblemet, beror det efter den gældende lovgivning på en vurdering i den konkrete situation, hvorvidt der er tale om dyrkning af hamp til lovligt formål. Såvel politiet som anklagemyndigheden er opmærksom på situationer, hvor dyrkning af hamp ikke synes at have et rimeligt formål. Om der konkret foreligger en overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, afgøres af domstolene. Der verserer for tiden et antal sager om disse problemer ved domstolene, og når sagerne er endeligt afgjort, vil der kunne tages stilling til, hvorvidt loven om euforiserende stoffer bør ændres til at omfatte et generelt forbud mod dyrkning af hamp (cannabis), uanset formålet.

Regeringen overvejer ikke dyrkningsforbud mod andre planter, der evt. kan anvendes til et ulovligt formål.

Jeg vil i øvrigt med henvisning til spørgsmålets begrundelse understrege, at regeringen ser meget alvorligt på narkotikaproblemet og finder, at alle forsøg på legalisering af hash er fuldstændig ansvarsløse, idet hash har været udgangspunkt for mange hårdt belastede narkomaner.

Spm. nr. S 445

Til *landbrugsministeren* (24/4 84) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at hamp er almindelig som prydblant i haver, at den desuden anvendes til læbælter og vildtpleje, og at den har været kendt og skattet som kulturplante i Danmark siden middelalderen?»

Begrundelse